

PR. 305/09.10.17
Cj

CANCELARIA DE STAT A REPUBLICII MOLDOVA

Nr. 31-06-9415

Chișinău

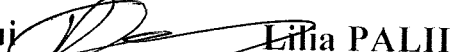
14 decembrie 2017

Biroul Permanent al Parlamentului

În temeiul art.58 din Regulamentul Parlamentului, adoptat prin Legea nr.797-XIII din 2 aprilie 1996, se prezintă Avizul la proiectul de lege pentru modificarea și completarea unor acte legislative (inițiativă legislativă nr.305 din 9 octombrie 2017), aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.1056 din 6 decembrie 2017.

Anexe:

1. Hotărîrea Guvernului privind aprobarea Avizului (în limba română – 1 filă și în limba rusă – 1 filă);
2. Avizul asupra proiectului de lege (în limba română – 4 file).

Secretar general al Guvernului Lilia PALII

Ex.E.Grosu
Tel.:250274

Casa Guvernului,
MD-2033, Chișinău,
Republica Moldova

Telefon:
+ 373 22 250 101

Fax:
+ 373 22 242696

SECRETARIATUL PARLAMENTULUI REPUBLICII MOLDOVA	
D.D.P. Nr. <u>2393</u>	
" <u>14</u> " <u>12</u>	<u>2017</u>
Ora _____	

GUVERNUL REPUBLICII MOLDOVA

HOTĂRÎRE nr.1056

din 6 decembrie 2017

Chișinău

**Cu privire la aprobarea Avizului la proiectul de lege
pentru modificarea și completarea unor acte legislative**

Guvernul HOTĂRĂȘTE:

Se aprobă și se prezintă Parlamentului Avizul la proiectul de lege pentru
modificarea și completarea unor acte legislative.

Prim-ministru

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor

Ministrul justiției

PAVEL FILIP

Octavian Armașu

Vladimir Cebotari

Aprobat
prin Hotărîrea Guvernului nr.1056
din 6 decembrie 2017

AVIZ
la proiectul de lege pentru modificarea și completarea
unor acte legislative

Guvernul a examinat proiectul de lege pentru modificarea și completarea unor acte legislative (Codul de procedură penală nr.122-XV din 14 martie 2003, Legea nr. 48 din 30 martie 2017 privind Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale), înaintat cu titlu de inițiativă legislativă (nr. 305 din 9 octombrie 2017) de către un grup de deputați în Parlament, și comunică următoarele.

Proiectul de lege pentru modificarea și completarea unor acte legislative vizează două aspecte, și anume: perfecționarea cadrului legislativ în vederea organizării activității de investigare financiară, depistare, urmărire și conservare a bunurilor infracționale, precum și modificarea statutului Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale din subdiviziune autonomă specializată în cadrul Centrului Național Anticorupție în autoritate administrativă independentă pe lângă Serviciul Fiscal de Stat.

Cu titlu de remarcă generală, relevăm că stabilitatea legislației constituie o expresie a principiului securității juridice. Modificarea frecventă a legilor poate crea dificultăți suplimentare subiecților care le utilizează în activitate, implicit autorităților împuternicite cu aplicarea lor, sub aspectul adaptării la procedurile noi instituite. În acest sens, Comisia de la Veneția a evocat în Raportul privind statul de drept din 25-26 martie 2011 (§44) că principiul securității raporturilor juridice este esențial pentru garantarea încrederii în statul de drept. Pentru dobândirea acestei încrederi, statul are obligația să respecte și să aplice într-o manieră previzibilă și coerentă normele care au fost adoptate.

Referindu-ne la art. I, care include amendamente la Codul de procedură penală, subliniem că, în contextul prevederilor art. II din proiect, se impune utilizarea uniformă, pe tot parcursul textului, a denumirii „Serviciul de Recuperare a Bunurilor Infracționale”.

În ceea ce privește art. II, care include amendamente la Legea nr. 48 din 30 martie 2017 privind Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale, remarcăm că, la propunerea de modificare a art. 2 din Legea nr. 48 din 30 martie 2017, trebuie să se țină cont că scopul legii menționate este de a recupera bunurile infracționale. Prin „bun infracțional”, potrivit art. 6 din Codul de procedură penală, se înțelege bunul care poate fi pus sub sechestru în conformitate cu prevederile codului, precum și bunul care poate fi supus confiscării speciale sau confiscării extinse. Respectiv, urmează a fi revizuită propunerea de amendare, deoarece nu la toate componentele de infracțiune indicate (cum ar fi art. 162, 163, 174, 175 din Codul penal al Republicii Moldova

nr.985-XV din 18 aprilie 2002) poate fi identificat bunul infracțional în sensul art. 6 din Codul de procedură penală.

De asemenea, subliniem că extinderea excesivă a competențelor Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale poate duce la diminuarea funcționalității acesteia. Astfel, proiectul va genera norme ce nu vor putea fi puse în aplicare în circumstanțele concrete și specifice domeniului reglementat.

Totodată, referința la art. 135¹¹ este una eronată, întrucât Codul penal nu conține un asemenea articol.

Considerăm că propunerea de amendare a art. 4 din legea sus-menționată privind modificarea statutului Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale din subdiviziune autonomă specializată în cadrul Centrului Național Anticorupție în autoritate administrativă independentă pe lângă Serviciul Fiscal de Stat nu este suficient de argumentată. În conformitate cu art. 20 din Legea nr. 780 din 27 decembrie 2001 privind actele legislative, nota informativă anexată la proiect trebuie să includă: principalele prevederi, locul actului în sistemul legislativ, evidențierea elementelor noi, efectele sociale, economice și de altă natură ale realizării acestuia. Astfel, se constată că argumentele invocate de autor în nota informativă nu justifică pe deplin necesitatea elaborării și promovării proiectului. Or, luând în considerare faptul că legea respectivă încă nu este pe deplin implementată, nu se poate afirma că au survenit impedimente în aplicarea acesteia. Potrivit raportului de expertiză anticorupție la proiect, actualmente sînt în proces de elaborare o serie de acte normative interne și departamentale esențiale funcționării Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale.

De asemenea, comunicăm că, potrivit art. 132 din Codul fiscal nr.1163-XIII din 24 aprilie 1997, sarcina de bază a Serviciului Fiscal de Stat constă în asigurarea administrării fiscale, prin crearea de condiții contribuabililor pentru conformare la respectarea legislației, aplicarea uniformă a politicii și reglementărilor în domeniul fiscal. Totodată, potrivit art. 132¹ alin. (2) din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat este o structură organizațională separată în sistemul administrativ al Ministerului Finanțelor, constituită pentru prestarea serviciilor publice administrative contribuabililor, pentru supravegherea, controlul în domeniul fiscal și constatarea infracțiunilor în cazurile prevăzute de Codul de procedură penală. Funcțiile de bază și atribuțiile Serviciului Fiscal de Stat sînt reglementate în art. 132⁴ și art. 133 din Codul fiscal.

În contextul prevederilor enunțate, rezultă că scopul și sarcina principală a Serviciului Fiscal de Stat constă în asigurarea administrării fiscale a impozitelor, taxelor și altor plăți în competența sa prin acumularea eficientă și încasarea acestora la bugetul public național. Astfel, avînd în vedere scopul, sarcina de bază, funcțiile și atribuțiile Serviciului Fiscal de Stat, precum și atribuțiile Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale, stipulate la art. 5 din Legea nr. 48 din 30 martie 2017, menționăm că procedura de recuperare a bunurilor infracționale este o activitate specifică, care nu se suprapune cu sarcinile și funcțiile Serviciului Fiscal de Stat și nu ține de competența acestuia.

De altfel, însăși formularea „autoritate administrativă independentă de pe lângă Serviciul Fiscal de Stat” este defectuoasă, întrucât cuvintele „de pe lângă”

nu determină cu certitudine statutul acestei autorități din perspectiva raporturilor cu Serviciul Fiscal de Stat.

Propunerea de a atribui Ministerului Finanțelor competența de dirijare metodologică a activității Serviciului de Recuperare a Bunurilor Infraționale nu poate fi susținută, deoarece activitatea de recuperare a bunurilor infraționale nu se încadrează în atribuțiile Ministerului Finanțelor.

În context, amintim că elaborarea proiectului de lege privind Agenția de Recuperare a Bunurilor Infraționale a fost precedată de realizarea unui studiu analitic ce viza mecanismele de recuperare și confiscare a activelor în Republica Moldova, elaborat de Centrul Internațional de Recuperare a Activelor din cadrul Institutului de Guvernanță din Basel. Soluțiile proiectului referitoare la plasarea Agenției de Recuperare a Bunurilor Infraționale în subordinea Centrului Național Anticorupție, precum și stabilirea categoriilor de infracțiuni în legătură cu care agenția va aplica procedurile pentru recuperarea bunurilor infraționale au avut la bază recomandările experților internaționali, prezentate în studiul nominalizat. De asemenea, un argument în favoarea plasării Agenției de Recuperare a Bunurilor Infraționale ca subdiviziune independentă a Centrului Național Anticorupție este accesul Centrului la toate bazele de date disponibile din țară, fapt de natură să elimine din start orice provocări legate de accesul la informații, sporind eficiența activității agenției.

Referitor la propunerea de completare a art. 5 din Legea nr. 48 din 30 martie 2017 cu lit. g), ce se referă la atribuirea Agenției de Recuperare a Bunurilor Infraționale a competenței de reprezentare a intereselor statului și ale persoanelor juridice de drept public în procesele civile, menționăm că, potrivit art. 51 alin. (2) din Codul de procedură penală, procurorul este în drept să pornească o acțiune civilă împotriva învinutului, inculpatului sau a persoanei care poartă răspundere materială pentru fapta învinutului, inculpatului în interesul statului. Astfel, pentru a evita dublarea de competențe, nu este necesar de a atribui această competență și agenției. Obiecția este valabilă și pentru propunerea de completare a art. 6 alin. (1) din Legea nr. 48 din 30 martie 2017.

În ceea ce privește propunerea de amendare a art. 8 din Legea nr. 48 din 30 martie 2017, subliniem că, după cum rezultă din atribuțiile Agenției de Recuperare a Bunurilor Infraționale, în cadrul acesteia activează ofițeri de urmărire penală, ofițeri de investigații, experți, specialiști în contabilitate și audit și specialiști în alte domenii. În acest sens, nu este fundamentată propunerea ca personalul Serviciului de Recuperare a Bunurilor Infraționale să fie constituit din funcționari publici. Mai mult, reglementările propuse riscă să fie nefuncționale, deoarece funcționarii publici nu au competențele ofițerului de urmărire penală sau ale ofițerului de investigații, și anume competențele necesare, potrivit legii, pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală în cadrul recuperării bunurilor infraționale. Prin prisma prevederilor art. 5 alin. (1) din Legea nr. 48 din 30 martie 2017, art. 258 din Codul de procedură penală menționăm că schimbarea statutului în funcționari publici ar determina inaplicabilitatea normelor procesual-penale stipulate la art. 229¹, 229² din Codul

de procedură penală. În consecință, prevederea propusă prezintă incompatibilități cu actualul cadru normativ privind recuperarea bunurilor infracționale.

Afirmația că salarizarea angajaților din cadrul serviciului se efectuează în conformitate cu art. 8¹ din Legea nr. 48 din 22 martie 2012 privind sistemul de salarizare a funcționarilor publici nu corespunde realității, deoarece articolul menționat prevede doar sporul pentru eficiență în activitate, iar salarizarea funcționarilor publici se efectuează în concordanță cu prevederile Legii nr. 48 din 22 martie 2012.

Propunerea de amendare a art. 10 alin. (4) din legea nominalizată nu poate fi acceptată, deoarece substituirea cuvintelor „au obligația” cu cuvintele „pot fi obligate” oferă normei un caracter discreționar. Atenționăm asupra necesității de a evita utilizarea expresiilor care oferă o marjă excesivă de discreție la interpretarea și aplicarea acestora. Asemenea formulări pot fi menținute doar dacă se indică criteriile și situațiile ce determină luarea deciziei de obligare la un comportament prevăzut de lege.

În ceea ce privește propunerea de completare a art. 11 alin. (1) din Legea nr. 48 din 30 martie 2017, menționăm că evaluarea, administrarea și valorificarea bunurilor infracționale indisponibilizate se asigură, potrivit art. 229⁶ și art. 229⁷ din Codul de procedură penală, de către Ministerul Finanțelor. Prin urmare, este în dezacord cu normele procesual-penale a indica că evaluarea, administrarea și valorificarea bunurilor infracționale indisponibilizate se asigură de către Serviciul de Recuperare a Bunurilor Infracționale, în condițiile Codului de procedură penală.

De asemenea, urmează a fi revizuită redacția alin. (2¹) al aceluiași articol în partea ce ține de achitarea serviciilor persoanelor contractate din contul resurselor financiare obținute din valorificarea bunurilor infracționale, întrucât, potrivit art. 15 alin. (1) din Legea nr. 48 din 30 martie 2017, măsurile de organizare, efectuare și evidență a recuperării bunurilor infracționale se finanțează din bugetul de stat, precum și din alte surse neinterzise de legislație.

În proiect se atestă curențe de tehnică legislativă ce necesită a fi înlăturate. Astfel, după indicarea actelor normative de referință, sursa de publicare a acestora se va nota în următoarea formulă: (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, anul publicării, numărul Monitorului, numărul articolului).

În conformitate cu regulile tehnicii legislative, în cazul suprimării elementelor structurale ale actului normativ, în proiectele actelor normative de modificare a acestora se folosesc cuvintele „se abrogă”, iar pentru omiterea anumitor cuvinte, propoziții, fraze sau texte se folosesc cuvintele „se exclude”. Prin urmare, în amendamentul la art. 7 din Legea nr. 48 din 30 martie 2017 cuvintele „se exclude” se vor substitui cu cuvintele „se abrogă”.

La propunerea de completare a art. 14 din Legea nr. 48 din 30 martie 2017, acronimul „etc.” urmează a fi exclus, deoarece semnificația acestuia este periculoasă sub aspect de interpretare extensivă.